

Efter nogle delegationsforhandlinger meddelte forsamlingens præsident, at Polen ved en ny afstemning ville være eneste kandidat.

Polen valgtes herefter den 12. december ved den 52. afstemning, og det vil overlade sin plads til Tyrkiet ved udløbet af 1960.

Sikkerhedsrådets sammensætning fra 1. januar 1960 er følgende:

Permanente medlemmer: Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Kina, Sovjetunionen og Storbritannien.

Ikke-permanente medlemmer: Argentina, Ceylon, Ecuador, Italien, Polen og Tunis.

2. Valg til det økonomiske og sociale råd.

(Dagsordenens punkt 16).

Finlands, Mexicos, Pakistans, Polens, Sovjetunionens og Storbritanniens medlemskab af det økonomiske og sociale råd varede til den 31. december 1959, og plenarforsamlingen skulle derfor vælge 6 medlemmer for en tre-årig periode fra 1. januar 1960. Den 12. oktober 1959 indvalgte ved første afstemning følgende fem stater i rådet: Brasilien (73 stemmer), Storbritannien (73 stemmer), Danmark (72 stemmer), Sovjetunionen (70 stemmer), Polen (66 stemmer).

Ved valget om den sjette plads fik Japan 51, Indien 35 stemmer, hvilket ikke var tilstrækkeligt til at opnå valg, hvortil to trediedels flertal kræves. Efter nogle resultatløse afstemninger trak Indien sin kandidatur tilbage, og Japan valgtes med 70 stemmer.

Det økonomiske og sociale Råd består herefter fra 1. januar 1960 af følgende medlemmer: Afghanistan, Amerikas Forenede Stater, Brasilien, Bulgarien, Chile, Costa Rica, Danmark, Frankrig, Holland, Japan, Kina, New Zealand, Polen, Sovjetunionen, Spanien, Storbritannien, Sudan og Venezuela.

3. Valg til formynderskabsrådet.

(Dagsordenens punkt 17).

Haïtis og Indiens medlemskab af formynderskabsrådet udløb med udgangen af 1959, og plenarforsamlingen skulle derfor vælge to nye medlemmer til rådet for en tre-årig periode fra 1. januar 1960.

Den 12. december 1960 valgtes Bolivia med 69 og Indien med 61 stemmer.

Formynderskabsrådets sammensætning fra 1. januar 1960 er herefter følgende:

Administrerende magter: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Frankrig, Italien, New Zealand og Storbritannien; 2 permanente medlemmer af sikkerhedsrådet: Kina og Sovjetunionen. Ikke administrerende magter: Bolivia, Burma, Den forenede arabiske Republik, Indien og Paraguay.

Inden afstemningerne fandt der en debat sted på grundlag af to resolutionsforslag fremsat af henholdsvis Sovjetunionen og Tunis. Begge søgte at løse de særlige problemer, som rejser sig i forbindelse med ophøret af Frankrigs og Italiens stilling som administrerende magt i løbet af 1960. Det russiske forslag gik ud på at genoptage 14. samling den 28. april 1960, altså straks efter at fransk Togoland opnår sin uafhængighed. Det tunesiske forslag søgte spørgsmålet om at indskrænke antallet af valgte medlemmer løst ved lodtrækning.

Begge forslag faldt, idet de kun opnåede følgende flertal ved afstemningerne:

Tunis' forslag: 45 stemmer for, 28 imod og 8 abstentioner;

Sovjetunionens forslag: 29 stemmer for, 26 imod og 26 abstentioner.

Spørgsmålet om formynderskabsrådets sammensætning, således at det er konstitueret i overensstemmelse med pagtens artikel 86, er derefter udskudt til 15. plenarforsamling.